

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Strasbūrā, 2017. gada 14. jūnijā
(OR. en)**

**2015/0284 (COD)
LEX 1744**

**PE-CONS 9/1/17
REV 1**

**PI 19
RECH 47
EDUC 57
COMPET 107
SAN 68
AUDIO 16
CULT 17
DIGIT 29
CODEC 237**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA
PAR TIEŠSAISTES SATURA PAKALPOJUMU
PĀRROBEŽU PĀRNESAMĪBU IEKŠĒJĀ TIRGŪ**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2017/...**

(2017. gada 14. jūnijs)

par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību iekšējā tirgū

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 264, 20.7.2016., 86. lpp.

² OV C 240, 1.7.2016., 72. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2017. gada 18. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 8. jūnija lēmums.

tā kā:

- (1) Netraucēta piekļuve tādiem tiešsaistes satura pakalpojumiem visā Savienībā, kas likumīgi tiek sniegti patērētājiem viņu dzīvesvietas dalībvalstī, ir svarīga iekšējā tirgus sekmīgai darbībai un personu brīvas pārvietošanās un pakalpojumu brīvas aprites principu efektīvai īstenošanai. Tā kā iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, cita starpā ļaujoties uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti, ir svarīgi nodrošināt, ka patērētāji var izmantot pārnesamus tiešsaistes satura pakalpojumus, ar kuriem tiek piedāvāta piekļuve tādām saturam kā mūzika, spēles, filmas, izklaides raidījumi vai sporta pasākumi ne tikai dzīvesvietas dalībvalstī, bet arī uz laiku uzturoties citā dalībvalstī tādiem mērķiem kā atpūta, ceļojums, komandējums vai mobilitāte mācību nolūkos. Tādēļ šādos gadījumos būtu jālikvidē šķēršļi, kas ierobežo piekļuvi šādiem tiešsaistes satura pakalpojumiem un to izmantošanu.
- (2) Tehnoloģiju attīstība, kuras rezultātā palielinās pārnēsājamo ierīču, piemēram, klēpj datoru, planšet datoru un viedtālrunu, skaits, arvien vairāk veicina tiešsaistes satura pakalpojumu izmantošanu, jo nodrošina piekļuvi tiem neatkarīgi no patērētāja atrašanās vietas. Strauji aug patērētāju pieprasījums pēc piekļuves saturam un inovatīviem tiešsaistes pakalpojumiem ne tikai dzīvesvietas dalībvalstī, bet arī tad, ja patērētāji uz laiku uzturas citā dalībvalstī.

- (3) Patērētāji arvien biežāk slēdz līgumus ar pakalpojumu sniedzējiem par tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu. Tomēr patērētāji, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, bieži vien nevar turpināt piekļūt un turpināt izmantot tiešsaistes satura pakalpojumus, attiecībā uz kuriem viņi likumīgi ir ieguvuši piekļuves un izmantošanas tiesības viņu dzīvesvietas dalībvalstī.
- (4) Ir vairāki šķēršļi, kas traucē sniegt tiešsaistes satura pakalpojumus patērētājiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts. Daži tiešsaistes pakalpojumi ietver tādu saturu kā mūzika, spēles, filmas vai izklaides raidījumi, kas ir aizsargāts ar autortiesībām vai blakustiesībām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Pašlaik šķēršļi tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai dažādās nozarēs ir atšķirīgi. Minētos šķēršļus rada tas, ka ar autortiesībām vai blakustiesībām aizsargāta satura, piemēram, audiovizuālo darbu, pārraides tiesības bieži vien licencē katrā teritorijā atsevišķi, kā arī tas, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji varētu izvēlēties apkalpot tikai noteiktus tirgus.

- (5) Tas pats attiecas uz tādu saturu, kā piemēram, sporta pasākumiem, kurus neaizsargā ar autortiesībām vai blakustiesībām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, bet kuri varētu būt aizsargāti ar autortiesībām vai blakustiesībām vai ar īpašiem valsts tiesību aktiem un kurus arī bieži vien licencē šādu pasākumu organizatori vai piedāvā tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji atsevišķās teritorijās. Šāda satura raidorganizāciju veiktas pārraides aizsargā ar blakustiesībām, kas ir saskaņotas Savienības līmenī. Turklāt šāda satura pārraides bieži vien ietver ar autortiesībām aizsargātus elementus, piemēram, mūziku, sākuma vai beigu videoklipus vai grafiku. Tāpat atsevišķi šāda satura pārraižu aspekti, jo īpaši tādi, kas attiecas uz sabiedrībai ļoti būtisku notikumu apraidi, kā arī uz īsu ziņu reportāžām par tādiem notikumiem, kuri izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, ir saskaņoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/13/ES¹. Visbeidzot audiovizuālo mediju pakalpojumi Direktīvas 2010/13/ES nozīmē ietver pakalpojumus, kas nodrošina piekļuvi tādām saturam kā sporta pasākumi, ziņas vai aktuālie notikumi.

¹ Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.).

- (6) Tiešsaistes satura pakalpojumus arvien biežāk piedāvā komplektā, kurā ar autortiesībām vai blakustiesībām neaizsargāts saturs nav atdalāms no satura, kas ir aizsargāts ar autortiesībām vai blakustiesībām, būtiski nesamazinot patērētājam sniegtā pakalpojuma vērtību. Jo īpaši tas attiecas uz maksas saturu, piemēram, sporta pasākumiem vai citiem pasākumiem, par kuriem ir liela patērētāju interese. Lai nodrošinātu, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji sniedz patērētājiem pilnīgu piekļuvi saviem tiešsaistes satura pakalpojumiem, kad patērētāji uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, ir būtiski, ka šī regula aptver arī šādu saturu, ko izmanto tiešsaistes satura pakalpojumos, un tādējādi to piemēro audiovizuālo mediju pakalpojumiem Direktīvas 2010/13/ES nozīmē, kā arī raidorganizāciju pārraidēm kopumā.

- (7) Tiesības uz ar autortiesībām aizsargātiem darbiem un ar blakustiesībām aizsargātiem objektiem ("darbi un blakustiesību objekti") cita starpā ir saskaņotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 96/9/EK¹, 2001/29/EK², 2006/115/EK³ un 2009/24/EK⁴. Savienības autortiesību un blakustiesību jomā noslēgto starptautisko nolīgumu, jo īpaši Līguma par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem, kas pievienots kā 1C pielikums 1994. gada 15. aprīļa Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu, Vispasaules intelektuālā īpašuma organizācijas (*WIPO*) 1996. gada 20. decembra Līguma par autortiesībām un *WIPO* 1996. gada 20. decembra Līguma par izpildījumu un fonogrammām, kuros izdarīti grozījumi, noteikumi veido Savienības tiesību sistēmas sastāvdaļu. Savienības tiesību akti, ciktāl tas ir iespējams, būtu jāinterpretē tā, lai tie būtu atbilstīgi starptautiskajām tiesībām.
- (8) Ir būtiski, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kas izmanto darbus vai blakustiesību objektus, piemēram, grāmatas, audiovizuālos darbus, mūzikas ierakstus vai raidījumus, ir tiesības izmantot šādu saturu attiecīgajās teritorijās.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 376, 27.12.2006., 28. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/24/EK (2009. gada 23. aprīlis) par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 5.5.2009., 16. lpp.).

- (9) Lai tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji varētu pārraidīt saturu, kas ir aizsargāts ar autortiesībām vai blakustiesībām, ir nepieciešama attiecīgo tiesību subjektu, piemēram, autoru, izpildītāju, producentu vai raidorganizāciju, atļauja attiecībā uz pārraidē iekļauto saturu. Tas pats ir spēkā arī tad, ja šāda pārraide notiek ar mērķi ļaut patērētājam veikt lejupielādi, lai izmantotu tiešsaistes satura pakalpojumu.
- (10) Licences iegūšana attiecīgo tiesību izmantošanai ne vienmēr ir iespējama, jo īpaši tad, ja tiesības uz saturu ir licencētas, pamatojoties uz ekskluzivitāti. Lai nodrošinātu to, ka teritoriālā ekskluzivitāte tiek efektīvi ievērota, tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji savos licences līgumos ar tiesību subjektiem, tostarp raidorganizācijām vai pasākumu organizatoriem, bieži vien apņemas neļaut saviem abonentiem piekļūt saviem pakalpojumiem un izmantot tos ārpus tās teritorijas, attiecībā uz kuru pakalpojumu sniedzējiem ir licence. Šādi pakalpojumu sniedzējiem noteiktie līguma ierobežojumi liek tiem veikt pasākumus, piemēram, aizliegt piekļuvi saviem pakalpojumiem no interneta protokola (IP) adresēm, kas atrodas ārpus attiecīgās teritorijas. Tādēļ viens no tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsāmības šķēršļiem ir atrodams līgumos, kas noslēgti starp tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un to abonentiem un kas atspoguļo starp minētajiem pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem noslēgtajos līgumos iekļautos teritoriālo ierobežojumu noteikumus.
- (11) Lai panāktu līdzsvaru starp mērķi aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības un Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) garantētajām pamatbrīvībām būtu jāņem vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra.

- (12) Tādēļ šīs regulas mērķis ir pielāgot saskaņoto tiesisko regulējumu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām un paredzēt vienotu pieeju attiecībā uz tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu abonentiem, kas uz laiku uzturas dalībvalstī, kura nav to dzīvesvietas dalībvalsts, novēršot šķēršļus likumīgi sniegtu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai. Šai regulai būtu jānodrošina tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamība visās attiecīgajās nozarēs un tādējādi jāsniedz patērētājiem papildu likumīgi piekļuves veidi tiešsaistes saturam, neietekmējot ar autortiesībām un blakustiesībām garantēto augsta līmeņa aizsardzību Savienībā, nemainot spēkā esošo licencēšanas modeļus, kā piemēram, teritoriālo licencēšanu, un neietekmējot spēkā esošos finansēšanas mehānismus. Tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamības jēdzienam vajadzētu būt nošķirtam no patērētāju pārrobežu piekļuves tiešsaistes satura pakalpojumiem, kurus sniedz dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, jo šī regula uz to neattiecas.
- (13) Ņemot vērā esošos Savienības instrumentus, kas pieņemti nodokļu jomā, nodokļu joma no šīs regulas darbības jomas ir jāizslēdz. Tādēļ šai regulai nebūtu jāietekmē jebkādu tādu noteikumu piemērošana, kuri attiecas uz nodokļiem.

- (14) Šajā regulā definēti vairāki jēdzieni, kas vajadzīgi tās piemērošanai, tostarp jēdziens „dzīvesvietas dalībvalsts”. Dzīvesvietas dalībvalsts būtu jānosaka, ņemot vērā šīs regulas mērķus un vajadzību nodrošināt tās vienotu piemērošanu Savienībā. Dzīvesvietas dalībvalsts definīcija nosaka to, ka abonentam attiecīgajā dalībvalstī ir faktiskā un stabila dzīvesvieta. Tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējam, kas ir pārbaudījis dzīvesvietas dalībvalsti saskaņā ar šo regulu, šīs regulas nolūkā vajadzētu būt iespējai pieņemt to, ka pārbaudītā dzīvesvietas dalībvalsts ir abonenta vienīgā dzīvesvietas dalībvalsts. Pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam pārbaudīt, vai to abonenti ir arī tiešsaistes satura pakalpojuma abonenti kādā citā dalībvalstī.
- (15) Šī regula būtu jāpiemēro tiešsaistes satura pakalpojumiem, kurus pakalpojumu sniedzēji pēc attiecīgo tiesību iegūšanas no tiesību subjektiem attiecīgajā teritorijā sniedz saviem abonentiem, pamatojoties uz līgumu, jebkādā veidā tostarp ar straumēšanu, lejupielādi, lietotņu izmantošanu vai kādu citu metodi, kas ļauj izmantot minēto saturu. Šajā regulā jēdziens „līgums” būtu jāuzskata kā tāds, kas attiecas uz jebkuru vienošanos starp pakalpojumu sniedzēju un abonentu, tostarp jebkuru vienošanos, ar kuru abonents akceptē pakalpojuma sniedzēja noteikumus tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanai neatkarīgi no tā, vai tas notiek par samaksu naudā vai bez šādas samaksas. Šajā regulā reģistrāciju informācijas saņemšanai attiecībā uz saturu vai vienkāršu apstiprinājumu par HTML sīkdatņu pieņemšanu nebūtu jāuzskata par tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas līgumu.

- (16) Regula nebūtu jāpiemēro tiešsaistes pakalpojumam, kas nav audiovizuālo mediju pakalpojums Direktīvas 2010/13/ES nozīmē un kurā darbi, blakustiesību objekti vai raidorganizāciju pārraides ir izmantotas tikai kā papildinoši elementi. Šādi pakalpojumi iekļauj tīmekļa vietnes, kurās darbi vai blakustiesību objekti izmantoti tikai kā papildinoši elementi, piemēram, grafiskie elementi vai fona mūzika, ja šādu tīmekļa vietņu galvenais mērķis ir, piemēram, preču pārdošana.
- (17) Šī regula būtu jāpiemēro tikai tiem tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuriem abonenti var faktiski piekļūt un kurus tie var izmantot savas dzīvesvietas dalībvalstī neatkarīgi no konkrētas atrašanās vietas, jo nav lietderīgi likt tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kuri nepiedāvā pārnesamus tiešsaistes satura pakalpojumus abonenta dzīvesvietas dalībvalstī, darīt to pāri robežām.
- (18) Šī regula būtu jāpiemēro tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuri tiek sniegti par samaksu naudā. Šādu pakalpojumu sniedzēji spēj pārbaudīt savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Tiesības izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu būtu jāuzskata par iegūtām apmaiņā pret samaksu naudā neatkarīgi no tā, vai šāds maksājums ir veikts tieši tiešsaistes pakalpojuma sniedzējam vai citai pusei, piemēram, tāda komplekta piedāvātājam, kurā apvienots elektronisko sakaru pakalpojums un tiešsaistes satura pakalpojums, kuru pārvalda cits pakalpojumu sniedzējs. Šajā regulā obligāts publiskās apraides pakalpojumu nodevas maksājums nebūtu jāuzskata par naudas maksājumu par tiešsaistes satura pakalpojumu.

- (19) Tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāpieprasa no saviem abonentiem nekāda papildu maksa par pakalpojumu pārrobežu pārnēsāmības nodrošināšanu saskaņā ar šo regulu. Tomēr pastāv iespēja, ka, lai piekļūtu tiešsaistes satura pakalpojumiem citā dalībvalstī, kas nav abonenta dzīvesvietas dalībvalsts, un lietotu šo saturu, abonentiem varētu noteikt maksu, kas jāmaksā to elektronisko sakaru tīklu operatoriem, kurus lieto nolūkā piekļūt šādiem pakalpojumiem.

- (20) Tādu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji, kurus sniedz bez samaksas naudā, parasti nepārbauda savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Šādu tiešsaistes satura pakalpojumu iekļaušana šīs regulas piemērošanas jomā radītu lielas izmaiņas minēto pakalpojumu sniegšanas veidā, kā arī radītu nesamērīgas izmaksas. Tomēr, minēto pakalpojumu izslēgšana no šīs regulas piemērošanas jomas nozīmētu to, ka minēto pakalpojumu sniedzēji nevarētu izmantot priekšrocības, ko sniedz šajā regulā paredzētais juridiskais mehānisms, kurš ļauj tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt šādu pakalpojumu pārrobežu pārnesamību, pat ja viņi nolemj ieguldīt līdzekļos, kas viņiem ļautu pārbaudīt viņu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Attiecīgi tādu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kurus sniedz bez samaksas naudā, vajadzētu būt iespējai izvēlēties tikt iekļautiem šīs regulas piemērošanas jomā ar nosacījumu, ka viņi izpilda savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes prasības. Ja šādi pakalpojumu sniedzēji minēto iespēju izmanto, viņiem būtu jāievēro tās pašas saistības, kādas šajā regulā ir paredzētas tādu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kurus sniedz par samaksu naudā. Turklāt viņiem būtu savlaicīgi jāinformē abonenti, attiecīgie autortiesību un blakustiesību subjekti un attiecīgie jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjekti par savu lēmumu izmantot minēto iespēju. Šādu informāciju varētu sniegt pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietnē.

- (21) Lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību, ir jānosaka prasība tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šī regula, dot abonentiem iespēju izmantot šādus pakalpojumus dalībvalstī, kurā viņi uzturas uz laiku, tādā pašā veidā, kā tas ir viņu dzīvesvietas dalībvalstī. Abonentiem vajadzētu būt piekļuvei tiešsaistes satura tādu pašu saturu, tādā pašā apmērā, uz tāda paša ierīču skaita, tādām pašām lietotāju skaitam un ar tādu pašu funkciju klāstu, kāds tiek piedāvāts dzīvesvietas dalībvalstī. Ir svarīgi, lai prasība nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārnesamību būtu obligāta, un tādēļ iesaistītajām personām nevajadzētu būt iespējai to nepiemērot, piemērot tai atkāpes vai grozīt tās rezultātu. Jebkāda pakalpojumu sniedzēja rīcība, kas varētu neļaut abonentiem piekļūt pakalpojumam vai izmantot to dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, piemēram, ierobežojumi attiecībā uz pakalpojuma funkcijām vai tā sniegšanas kvalitāti, būtu jāuzskata par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamības nodrošināšanas pienākuma apiešanu un tādējādi būtu jāuzskata par esošiem pretrunā ar šo regulu.

- (22) Prasība nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumus tādā pašā kvalitātē kā dzīvesvietas dalībvalstī tiem abonentiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, varētu radīt lielas izmaksas tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un tādējādi arī abonentiem. Tādēļ nav piemēroti ar šo regulu likt pakalpojuma sniedzējiem nodrošināt tādu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, kas būtu augstāka par abonenta izvēlētu vietējo tiešsaistes piekļuves kvalitāti, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī. Tādos gadījumos pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu būt atbildīgam par to, ka sniegtā pakalpojuma kvalitāte ir zemāka. Tomēr, ja pakalpojumu sniedzējs skaidri garantē konkrētu pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, abonentiem uz laiku uzturoties citā dalībvalstī, minētajai garantijai vajadzētu būt tam saistošai. Pakalpojumu sniedzējam, balstoties uz viņa rīcībā esošo informāciju, saviem abonentiem iepriekš būtu jāsniedz informācija par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitāti dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, jo īpaši par to, ka pakalpojuma sniegšanas kvalitāte varētu atšķirties no viņu dzīvesvietas dalībvalstī noteiktās kvalitātes. Pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu būt pienākumam aktīvi iegūt informāciju par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitāti dalībvalstīs, kas nav abonenta dzīvesvietas dalībvalsts. Attiecīgo informāciju varētu sniegt pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietnē.

- (23) Lai nodrošinātu to, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas šī regula, pildītu pienākumu nodrošināt savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamību, neiegūstot attiecīgās tiesības citā dalībvalstī, ir jānosaka, ka minētajiem pakalpojumu sniedzējiem vienmēr vajadzētu būt tiesībām sniegt šādus pakalpojumus abonentiem tad, kad viņi uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts. Tas būtu jāpanāk, nosakot, ka šādu tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšana, izmantošana un piekļuve tiem būtu jāuzskata par tādu, kas notiek abonenta dzīvesvietas dalībvalstī. Šis juridiskais mehānisms būtu jāpiemēro tikai nolūkā nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību. Tiešsaistes satura pakalpojums būtu jāuzskata par sniegtu likumīgi, ja gan pakalpojums, gan saturs dzīvesvietas dalībvalstī ir sniegti likumīgā veidā. Šī regula un jo īpaši juridiskais mehānisms, ar kuru tiek uzskatīts, ka tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana, piekļuve tiem un izmantošana notiek abonenta dzīvesvietas valstī, neierobežo pakalpojuma sniedzēja iespēju nodrošināt savam abonentam piekļuvi arī tam tiešsaistes saturam, ko pakalpojumu sniedzējs piedāvā citā dalībvalstī, un tā likumīgu izmantošanu dalībvalstī, kurā abonents uz laiku uzturas.

- (24) Attiecībā uz autortiesībām vai blakustiesībām šajā regulā noteiktais juridiskais mehānisms nozīmē, ka attiecīgas darbības, ar kurām darbus un blakustiesību objektus reproducē, publisko un dara pieejamus, kā arī darbības, kas vērstas uz iegūšanu vai atkārtotu izmantošanu darbības saistībā ar datubāzēm, kas ir aizsargātas ar *sui generis* tiesībām, kuras tiek veiktas, kad pakalpojums tiek sniegts abonentiem, kad viņi uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, būtu uzskatāmas par veiktām abonentu dzīvesvietas dalībvalstī. Tādējādi būtu uzskatāms, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas šī regula, šīs darbības veic, pamatojoties uz attiecīgām attiecīgo tiesību subjektu sniegtām atļaujām to abonentu dzīvesvietas dalībvalstī. Kad pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības veikt publiskošanas vai reproducēšanas darbības to abonentu dzīvesvietas dalībvalstī, pamatojoties uz atļauju no attiecīgajiem tiesību subjektiem, abonentiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, būtu jāspēj piekļūt pakalpojumam un izmantot to, un nepieciešamības gadījumā veikt attiecīgas reproducēšanas darbības, piemēram, lejupielādi, kuras viņi būtu tiesīgi veikt savas dzīvesvietas dalībvalstī. Pakalpojumu sniedzēju tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana abonentiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, un abonentu piekļūšana pakalpojumam un tā izmantošana saskaņā ar šo regulu, nebūtu jāuzskata par autortiesību vai blakustiesību vai jebkādu citu tiešsaistes pakalpojuma satura sniegšanai, piekļūšanai un izmantošanai piemērojamu tiesību pārkāpumu.

- (25) Tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šī regula, nebūtu jāuzņemas atbildība par tādu līguma noteikumu pārkāpšanu, kas ir pretrunā ar pienākumu nodrošināt abonentiem izmantot šādus pakalpojumus dalībvalstī, kurā viņi uzturas uz laiku. Tādēļ līgumu noteikumiem, ar kuriem paredz aizliegt vai ierobežot šādu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību, nevajadzētu būt izpildāmiem. Pakalpojumu sniedzējiem un tādu tiesību subjektiem, kas attiecas uz tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu, nebūtu jāļauj izvairīties no šīs regulas piemērošanas, izvēloties trešās valsts tiesību aktus kā tiesību aktus, kas piemērojami līgumiem, kuri noslēgti to starpā. Tas pats būtu jāattiecina uz līgumiem, kas noslēgti starp pakalpojumu sniedzējiem un abonentiem.

- (26) Ar šo regulu būtu jānodrošina, ka abonenti var pilnībā izmantot savā dzīvesvietas dalībvalstī abonētos tiešsaistes satura pakalpojumus, kad viņi uz laiku uzturas kādā cita dalībvalstī. Abonentiem vajadzētu būt tiesībām saņemt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsāšanu tikai tad, ja viņu pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā Savienības dalībvalstī. Tālab ar šo regulu būtu jānosaka tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzēju pienākums izmantot saprātīgus, samērīgus un efektīvus līdzekļus, lai pārbaudītu savu abonētu dzīvesvietas dalībvalsti. Minētajā nolūkā pakalpojumu sniedzējiem būtu jāizmanto šajā regulā uzskaitītie pārbaudes līdzekļi. Tas neliedz pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem šajā regulā noteiktajās robežās vienoties par minētajiem pārbaudes līdzekļiem. Saraksta mērķis ir sniegt juridisko noteiktību attiecībā uz pārbaudes līdzekļiem, kas ir jāizmanto pakalpojumu sniedzējiem, kā arī ierobežot iejaukšanos abonenta privātajā dzīvē. Katrā atsevišķā gadījumā būtu jāņem vērā konkrētā pārbaudes līdzekļa efektivitāte un samērīgums attiecīgajā dalībvalstī un attiecībā uz konkrēto tiešsaistes satura pakalpojuma veidu. Ja vien abonenta dzīvesvietas dalībvalsti līdz pietiekamai noteiktības pakāpei nevar pārbaudīt, izmantojot vienu pārbaudes līdzekli, pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpaļaujas uz diviem pārbaudes līdzekļiem. Gadījumos, kad pakalpojuma sniedzējam ir pamatotas šaubas attiecībā uz abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, pakalpojuma sniedzējam būtu jāspēj atkārtot abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaude. Pakalpojuma sniedzējam būtu jāīsteno saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem nepieciešamie tehniskie un organizatoriskie pasākumi, kas vajadzīgi to personas datu apstrādei, kuri savākti abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudei saskaņā ar šo regulu. Šādu pasākumu piemēri iekļauj pārredzamas informācijas sniegšanu personām par izmantotajām metodēm pārbaudes veikšanai un tās mērķi, kā arī pienācīgus drošības pasākumus.

- (27) Lai pārbaudītu abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējam būtu jāpaļaujas, ja iespējams, uz viņa rīcībā esošo informāciju, piemēram, norēķinu informāciju. Kas attiecas uz līgumiem, kuri noslēgti pirms šīs regulas piemērošanas dienas, kā arī uz pārbaudi, kas tiek veikta pirms līguma atjaunošanas, pakalpojuma sniedzējam vajadzētu būt iespējai pieprasīt no abonenta informāciju, kas nepieciešama abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudei, vienīgi tad, ja to nevar noteikt, balstoties uz pakalpojuma sniedzēja rīcībā jau esošo informāciju.

- (28) IP adreses pārbaudes saskaņā ar šo regulu būtu jāveic, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK¹ un 2002/58/EK². Turklāt abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes nolūkā svarīga ir nevis precīza abonenta atrašanās vieta, bet tas, kurā dalībvalstī abonents piekļūst pakalpojumam. Attiecīgi informācija par abonenta precīzu atrašanās vietu vai jebkādi citi personas dati nebūtu ne jāievāc, ne jāapstrādā minētajā nolūkā. Ja pakalpojuma sniedzējam ir pamatotas šaubas attiecībā uz abonenta dzīvesvietas dalībvalsti un ja viņš veic IP adreses pārbaudi nolūkā pārbaudīt dzīvesvietas dalībvalsti, šādu pārbaudi vienīgajam mērķim vajadzētu būt tam, lai noteiktu, vai abonents piekļūst vai izmanto tiešsaistes satura pakalpojumu dzīvesvietas dalībvalstī vai ārpus tās. Tādēļ šādos gadījumos dati, kas iegūti IP adrešu pārbaudes rezultātā, būtu jāievāc vienīgi binārā formātā un atbilstoši piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem. Pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāpārsniedz minētais datu apjoms.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.). No 2018. gada 25. maija Direktīva 95/46/EK tiek atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

- (29) Autortiesību, blakustiesību vai jebkuru citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektu vajadzētu būt iespējai īstenot līgumslēgšanas brīvību piešķirt atļauju sniegt šādu saturu, piekļūst tam un izmantot to saskaņā ar šo regulu bez dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes. Tas var būt īpaši svarīgi tādās jomās kā mūzika un e-grāmatas. Katram tiesību subjektam vajadzētu spēt šādus lēmumus brīvi pieņemt, kad tie slēdz līgumus ar tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem. Ar līgumiem starp pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektu nebūtu jāierobežo tiesību subjektu iespēja atsaukt šādu atļauju, par to savlaicīgi brīdinot pakalpojuma sniedzēju. Individuāla tiesību subjekta piešķirta atļauja pati par sevi neatbrīvo pakalpojuma sniedzēju no pienākuma pārbaudīt abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Vienīgi gadījumos, kad visi autortiesību, blakustiesību vai jebkuru citu pakalpojumu sniedzēja izmantojamā satura tiesību subjekti nolemj piešķirt atļauju sniegt to saturu, piekļūst tam un to izmantot bez abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes, pārbaudes pienākums nebūtu jāpiemēro un līgums starp pakalpojuma sniedzēju un abonentu par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu būtu jāizmanto nolūkā noteikt abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Šādos gadījumos joprojām būtu jāpiemēro visi citi šīs regulas aspekti.

- (30) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta"). Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, jo īpaši tiesībām attiecībā uz privāto un ģimenes dzīvi, tiesībām uz personas datu aizsardzību, tiesībām uz vārda brīvību, darījumdarbības brīvību un īpašumtiesībām, tostarp intelektuālā īpašuma tiesībām. Jebkādā veidā apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, būtu jāievēro pamattiesības, tostarp tiesības attiecībā uz privāto un ģimenes dzīvi un tiesības uz personas datu aizsardzību saskaņā ar Hartas 7. un 8. pantu, un ir svarīgi, lai šāda apstrāde būtu saskaņā ar Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK. Jo īpaši tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, ka jebkāda personas datu apstrāde saskaņā ar šo regulu ir nepieciešama, saprātīgai un atbilstošai, lai sasniegtu attiecīgo mērķi. Ja sniegtā pakalpojuma nodrošināšanai pietiktu ar abonenta autentificēšanu, abonenta identificēšana nebūtu nepieciešama. Dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes nolūkos saskaņā ar šo regulu savāktie dati pakalpojuma sniedzējam nebūtu jāglabā ilgāk, kā tas ir nepieciešams, lai pabeigtu šādu pārbaudi. Pēc pārbaudes pabeigšanas šādi dati būtu nekavējoties un neatgriezeniski jādzēš. Tomēr tas neskar datu uzglabāšanu, kuri savākti citos likumīgos nolūkos, ievērojot piemērojamos datu aizsardzības noteikumus, tostarp noteikumus attiecībā uz šādu datu glabāšanu.

- (31) Līgumi, ar kuriem tiek licencēts saturs, parasti tiek noslēgti uz salīdzinoši ilgu laiku. Tādējādi, kā arī, lai nodrošinātu, ka visi Savienībā dzīvojošie patērētāji var izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu pārnesamību ar vienādiem nosacījumiem attiecībā uz laiku un bez nepamatotas kavēšanās, šī regula būtu jāpiemēro arī līgumiem, kas noslēgti, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas dienas, ja minētie līgumi un tiesības attiecas uz tāda tiešsaistes satura pakalpojuma pārrobežu pārnesamību, kas ir sniegts pēc šī datuma. Šāda šīs regulas piemērošana ir nepieciešama arī tādēļ, lai garantētu līdzvērtīgus apstākļus tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šī regula un kas darbojas iekšējā tirgū, jo īpaši MVU, nodrošinot tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri noslēguši līgumus ar tiesību subjektiem uz ilgu laiku, iespēju piedāvāt saviem abonentiem pārrobežu pārnesamību neatkarīgi no pakalpojumu sniedzēja spējas pārskatīt šādus līgumus. Turklāt ar šādu šīs regulas piemērošanu būtu jānodrošina, ka tad, kad pakalpojumu sniedzēji veic savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai nepieciešamos pasākumus, tie var piedāvāt šādu pārnesamību attiecībā uz savu tiešsaistes saturu kopumā. Tam būtu jāattiecas arī uz tāda tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā komplektus, apvienojot elektronisko komunikāciju pakalpojumus un tiešsaistes satura pakalpojumus. Visbeidzot ar šādu šīs regulas piemērošanu būtu arī jāļauj tiesību subjektiem nepārskatīt jau noslēgtos licences līgumus, lai nodrošinātu iespēju pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamību.

- (32) Attiecīgi, tā kā šī regula būs piemērojama atsevišķiem līgumiem, kas noslēgti pirms tās piemērošanas dienas, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas dienas, ir lietderīgi arī nodrošināt saprātīgu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas līdz tās piemērošanas dienai, lai ļautu tiesību subjektiem un tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šī regula, veikt nepieciešamos pasākumus, lai pielāgotos jaunajai situācijai, kā arī ļautu pakalpojumu sniedzējiem grozīt savu pakalpojumu izmantošanas noteikumus. Izmaiņām to tiešsaistes satura pakalpojumu izmantošanas noteikumos, kurus piedāvā kā komplektus, kombinējot elektronisko sakaru pakalpojumu un tiešsaistes satura pakalpojumu, kas ir veiktas vienīgi, lai izpildītu šajā regulā noteiktās prasības, nevajadzētu abonentiem radīt nekādas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē tiesisko regulējumu attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, lauzt līgumus, kas saistīti ar šādu elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanu.
- (33) Šīs regulas mērķis ir uzlabot konkurētspēju, veicinot inovācijas tiešsaistes satura pakalpojumu jomā un piesaistot vairāk patērētāju. Šai regulai nebūtu jāietekmē konkurences noteikumu piemērošana un jo īpaši LESD 101. un 102. pants. Šajā regulā paredzētie noteikumi nebūtu jāizmanto, lai ierobežotu konkurenci tādā veidā, kas ir pretrunā ar LESD.

- (34) Šai regulai nebūtu jāietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/26/ES¹, jo īpaši minētās direktīvas III sadaļas, piemērošana. Šī regula atbilst mērķim veicināt likumīgu piekļuvi saturam, kas ir aizsargāts ar autortiesībām vai blakustiesībām, kā arī ar minēto saturu saistītajiem pakalpojumiem.
- (35) Lai sasniegtu mērķi nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību Savienībā, ir lietderīgi pieņemt regulu, kas ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tas ir svarīgi, lai garantētu vienotu pārrobežu pārnesamības noteikumu piemērošanu visās dalībvalstīs un to stāšanos spēkā vienā laikā attiecībā uz visiem tiešsaistes satura pakalpojumiem. Tikai ar regulu var nodrošināt tādu juridiskās noteiktības līmeni, kas ir nepieciešams, lai ļautu patērētājiem pilnībā gūt labumu no pārrobežu pārnesamības visā Savienībā.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/26/ES (2014. gada 26. februāris) par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību izmantošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū (OV L 84, 20.3.2014., 72. lpp.).

(36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, tiesiskā regulējuma pieņemšanu, lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ labāk šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai. Jo īpaši šī regula būtiski neietekmē tiesību licencēšanas kārtību un neuzliek par pienākumu tiesību subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem pārskatīt līgumus. Turklāt saskaņā ar regulu pakalpojumu sniedzējiem nav jāveic pasākumi, lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas kvalitāti ārpus abonētu dzīvesvietas dalībvalsts. Visbeidzot, šī regula neattiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā bezmaksas tiešsaistes satura pakalpojumus un kuri neizmanto iespēju nodrošināt viņu pakalpojumu pārrobežu pārnesamību. Tādēļ tā nerada nesamērīgas izmaksas,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu tiek ieviesta vienota pieeja Savienībā tiešsaistes satura pakalpojuma pārrobežu pārnesamībai, nodrošinot to, ka tādu pārnesamu tiešsaistes satura pakalpojumu abonenti, kurus likumīgi sniedz viņu dzīvesvietas dalībvalstī, var piekļūt minētajiem pakalpojumiem un izmantot tos, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts.
2. Šo regulu nepiemēro nodokļu jomai.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) „abonents” ir jebkurš patērētājs, kuram, pamatojoties uz tāda tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas līgumu ar pakalpojuma sniedzēju vai nu par samaksu naudā, vai bez šādas samaksas, ir tiesības piekļūt šādam pakalpojumam un izmantot to dzīvesvietas dalībvalstī;
- 2) „patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kas līgumos, uz kuriem attiecas šī regula, rīkojas nolūkos, kas nav saistīti ar minētās personas arodu, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju;
- 3) „dzīvesvietas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kura noteikta pamatojoties uz 5. pantu un kurā abonentam ir faktiskā un pastāvīga dzīvesvieta;
- 4) „uzturēšanās dalībvalstī uz laiku” ir uzturēšanās uz ierobežotu laiku dalībvalstī, kas nav dzīvesvietas dalībvalsts;

- 5) „tiešsaistes satura pakalpojums” ir pakalpojums, kā tas definēts LESD 56. un 57. pantā, ko pakalpojumu sniedzējs likumīgi sniedz abonentiem viņu dzīvesvietas dalībvalstī saskaņā ar vienošanās noteikumiem un tiešsaistē, kas ir pārnesams un kas ir:
- i) audiovizuālo mediju pakalpojums kā tas definēts 1. panta a) punktā Direktīvā 2010/13/ES; vai
 - ii) pakalpojums, kura galvenā funkcija ir nodrošināt piekļuvi darbiem, blakustiesību objektiem vai raidorganizāciju pārraidēm un to izmantošanu pastāvīgi vai pēc pieprasījuma;
- 6) „pārnesams” ir tiešsaistes satura pakalpojuma īpašība, ar kuras palīdzību abonenti var veiksmīgi piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumam un izmantot to savā dzīvesvietas dalībvalstī bez ierobežojumiem attiecībā uz noteiktu atrašanās vietu.

3. pants

Pienākums nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību

1. Tāda tiešsaistes satura pakalpojuma, kuru sniedz par samaksu naudā, sniedzējs nodrošina iespēju abonentam, kas uz laiku uzturas dalībvalstī, piekļūt tiešsaistes pakalpojumam un izmantot to tādā pašā, veidā kā dzīvesvietas dalībvalstī, tostarp sniedzot piekļuvi tam pašam saturam, tādām pašām ierīču klāstam un skaitam, tādām pašām lietotāju skaitam un ar tādu pašu funkciju klāstu.
2. Pakalpojuma sniedzējs neuzliek abonentam nekādas papildu maksas par piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumam un tā izmantošanu, ievērojot 1. punktu.

3. Šā panta 1. punktā noteiktais pienākums neattiecas uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitātes prasībām, kas pakalpojumu sniedzējam jāievēro, sniedzot minēto pakalpojumu dzīvesvietas dalībvalstī, ja vien pakalpojuma sniedzējs un abonents nav īpaši vienojušies citādi.

Pakalpojuma sniedzējs neveic nekādas darbības, kas mazina tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, sniedzot tiešsaistes satura pakalpojumu saskaņā ar 1. punktu.

4. Pakalpojuma sniedzējs, pamatojoties uz tā rīcībā esošo informāciju, informē abonentu par tiešsaistes satura pakalpojuma, ko sniedz saskaņā ar 1. punktu, sniegšanas kvalitāti. Minēto informāciju saskaņā ar 1. punktu sniedz abonentam pirms tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas un izmantojot atbilstīgus un samērīgus līdzekļus.

4. pants

Tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas, piekļuves un izmantošanas vieta

Uzskata, ka saskaņā ar šo regulu tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana abonentam, kas uz laiku uzturas dalībvalstī, kā arī šāda abonenta piekļuve minētajam pakalpojumam un tā izmantošana notiek tikai abonenta dzīvesvietas dalībvalstī.

5 pants

Dzīvesvietas dalībvalsts pārbaude

1. Slēdzot līgumu par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu par samaksu naudā un atjaunojot šādu līgumu, pakalpojuma sniedzējs pārbauda abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, izmantojot ne vairāk kā divus no šādiem pārbaudes līdzekļiem, un nodrošina, ka pielietotie līdzekļi ir saprātīgi, samērīgi un efektīvi:
 - a) personas apliecību, elektroniskos identifikācijas līdzekļus, jo īpaši tos, uz kuriem attiecas valsts elektroniskās identifikācijas shēmas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 910/2014¹, vai jebkuru citu derīgu personu apliecinošu dokumentu, kurā norādīta abonenta dzīvesvietas dalībvalsts;
 - b) maksājuma informāciju, piemēram, abonenta bankas konta, kredītkartes vai debetkartes numuru;
 - c) televizora pierīces, dekodera vai līdzīgas ierīces, ko izmanto pakalpojumu piegādei abonentam, instalācijas vietu;
 - d) abonenta veiktu lietošanas maksas samaksu par citiem dalībvalstī sniegtiem pakalpojumiem, piemēram, sabiedriskās apraides pakalpojumiem;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

- e) interneta vai telefona pakalpojumu piegādes līgumu vai citu līdzīga veida līgumu, kas apliecina abonenta saistību ar attiecīgo dalībvalsti;
- f) reģistrāciju vietējos vēlētajū sarakstos, ja attiecīgā informācija ir publiski pieejama;
- g) vietējo nodokļu maksājumu, ja attiecīgā informācija ir publiski pieejama;
- h) abonenta komunālo pakalpojumu rēķinu, kas apliecina abonenta saistību ar attiecīgo dalībvalsti;
- i) rēķina adresi vai abonenta pasta adresi;
- j) abonenta deklarāciju, kurā ir apstiprināta abonenta adrese attiecīgajā dalībvalstī;
- k) interneta protokola (IP) adreses pārbaudi, lai identificētu dalībvalsti, kurā abonents piekļūst tiešsaistes satura pakalpojumam.

Pārbaudes līdzekļus saskaņā ar i) līdz k) apakšpunktu izmanto tikai kombinācijā ar vienu no a) līdz h) apakšpunktos minētajiem pārbaudes līdzekļiem, ja vien i) apakšpunktā iekļautā pasta adrese nav iekļauta publiski pieejamā oficiālā reģistrā.

2. Ja pakalpojuma sniedzējam ir pamatotas šaubas par abonenta dzīvesvietas dalībvalsti līguma par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu spēkā esamības laikā, pakalpojuma sniedzējs var atkārtot abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudi saskaņā ar 1. punktu. Tomēr šādā gadījumā k) apakšpunktā paredzētie pārbaudes līdzekļi var tikt izmantoti kā vienīgie līdzekļi. Datus, kuri iegūti pielietojot pārbaudes līdzekļus saskaņā ar k) apakšpunktu, vāc tikai binārā formātā.
3. Pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs pieprasīt, lai abonents sniedz informāciju, kas nepieciešama abonenta dzīvesvietas dalībvalsts noteikšanai saskaņā ar 1. un 2. punktu. Ja abonents minēto informāciju nesniedz, kā rezultātā pakalpojuma sniedzējs nevar pārbaudīt abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, pakalpojuma sniedzējs, pamatojoties uz šo regulu, nenodrošina abonentam piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumam vai tā izmantošanu, kad abonents uz laiku uzturas kādā dalībvalstī.
4. Autortiesību vai blakustiesību vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjekti var piešķirt atļauju sniegt savu saturu, piekļūt tam un to izmantot saskaņā ar šo regulu, nepārbaudot abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Šādos gadījumos, lai noteiktu abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, pietiek ar līgumu starp pakalpojuma sniedzēju un abonentu par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu.

Autortiesību vai blakustiesību vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektiem ir tiesības atsaukt atļauju, kas sniegta, ievērojot pirmo daļu, ar noteikumu, ka pakalpojuma sniedzējs tiek savlaicīgi brīdināts.

5. Līgums starp pakalpojuma sniedzēju un autortiesību un blakustiesību vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektiem neierobežo šādu tiesību subjektu iespēju atsaukt 4. punktā minēto atļauju.

6. pants

Tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamība bez samaksas naudā

1. Tāda tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējs, kuru sniedz bez samaksas naudā, var nolemt nodrošināt saviem abonentiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstī, piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumam un tā izmantošanu ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniedzējs pārbauda abonenta dzīvesvietas dalībvalsti saskaņā ar šo regulu.
2. Pakalpojuma sniedzējs tā abonentus, attiecīgos autortiesību un blakustiesību un jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojuma saturu saistītu tiesību attiecīgos subjektus par savu lēmumu sniegt tiešsaistes satura pakalpojumu saskaņā ar 1. punktu informē pirms minētā pakalpojuma sniegšanas. Minēto informāciju sniedz, izmantojot atbilstīgus un samērīgus līdzekļus.
3. Šo regulu piemēro pakalpojumu sniedzējiem, kuri sniedz tiešsaistes satura pakalpojumu saskaņā ar 1. punktu.

7. pants

Līgumu noteikumi

1. Jebkādi noteikumi līgumos, tostarp līgumos starp tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējiem un autortiesību vai blakustiesību subjektiem vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektiem, kā arī starp šādiem pakalpojumu sniedzējiem un viņu abonentiem, kas ir pretrunā šo regulu, tostarp tādi noteikumi, ar kuriem aizliedz tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību vai ierobežo šādu pārnēsamību uz konkrētu laikposmu, nav izpildāmi.
2. Šo regulu piemēro neatkarīgi no tiesību aktiem, kuri piemērojami līgumiem, kas ir noslēgti starp tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem un autortiesību vai blakustiesību subjektiem vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektiem vai starp šādiem pakalpojumu sniedzējiem un viņu abonentiem.

8. pants

Personas datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādi šīs regulas satvarā, tostarp un jo īpaši abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes nolūkā saskaņā ar 5. pantu, veic, ievērojot Direktīvas 95/46/EK un 2002/58/EK. Jo īpaši pārbaudes līdzekļu izmantošana saskaņā ar 5. pantu un jebkāda personas datu apstrāde saskaņā ar šo regulu nepārsniedz to, kas ir nepieciešams un samērīgs tās mērķa sasniegšanai.
2. Datus, kas savākti ievērojot 5. pantu, izmanto tikai abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes nolūkā. Tos nedrīkst paziņot, pārvest, izpaust, licencēt vai citādi nodot vai atklāt autortiesību vai blakustiesību vai jebkādu citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību subjektiem, vai jebkurām citām trešām personām.
3. Datus, kas savākti, ievērojot 5. pantu, tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējs neglabā ilgāk kā tas nepieciešams, lai pabeigtu abonenta dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudi, ievērojot 5. panta 1. vai 2. punktu. Pēc katras pārbaudes pabeigšanas datus nekavējoties un neatgriezeniski izdzēš.

9. pants

Piemērošana spēkā esošajiem līgumiem un iegūtajām tiesībām

1. Šo regulu piemēro arī līgumiem, kas noslēgti, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas dienas, ja tās attiecas uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu, piekļuvi tam un tā izmantošanu saskaņā ar 3. un 6. pantu pēc minētās dienas.
2. Līdz ... [divi mēneši pēc šīs regulas piemērošanas dienas] tāda tiešsaistes satura pakalpojuma, kuru sniedz bez samaksas naudā, sniedzējs saskaņā ar regulu pārbauda to abonentu dzīvesvietas dalībvalsti, kuri līgumus par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu noslēguši pirms minētās dienas.

Divu mēnešu laikā no dienas, kad tāda tiešsaistes satura pakalpojuma, kuru sniedz bez samaksas naudā, sniedzējs pirmo reizi sniedz pakalpojumu saskaņā ar 6. pantu, pakalpojuma sniedzējs saskaņā ar šo regulu pārbauda to abonentu dzīvesvietas dalībvalsti, kuri līgumus par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu noslēguši pirms minētās dienas.

10. pants
Pārskatīšana

Līdz ... [trīs gadi no šīs regulas piemērošanas dienas] un pēc tam pēc vajadzības Komisija novērtē šīs regulas piemērošanu, ņemot vērā tiesību, tehnoloģiju un ekonomikas attīstību, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to.

Šā panta pirmajā daļā minētajā ziņojumā cita starpā ietver novērtējumu attiecībā uz dzīvesvietas dalībvalsts pārbaudes līdzekļiem, kas minēti 5. pantā, ņemot vērā jaunizstrādātās tehnoloģijas, nozares standartus un praksi, piemērošanu, un vajadzības gadījumā apsver nepieciešamību veikt pārskatīšanu. Ziņojumā īpašu uzmanību pievērš šīs regulas ietekmei uz MVU un personas datu aizsardzību. Vajadzības gadījumā Komisijas ziņojumam pievieno likumdošanas priekšlikumu.

11. pants
Nobeiguma noteikumi

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no ... [deviņi mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā -
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā -
priekšsēdētājs*